

mainatges d'òc
PLUMALHON

Lo mascaret

Las abelhòlas

ISSN 1264-6733
(5,70 €)

Los Minons

A la sason de las amors, arriba de veire un mascle portar d'insèctes a la femèla. De segur es son biais de li far bèl bèl.

Las abelhòlas

Après aver passada una partida de la davalada – la tardor, l'auton – e de l'ivèrn en Africa, las abelhòlas venon anisar en çò nòstre al mes d'abril.

Quand arriban en çò nòstre s'amassan en colonias al bòrd dels rius. Cavan de traucs dins los taps e van pondre dins aqueles nises. Pòdon cavar lor tuta a un parelhat de mètres dins lo sòl !

Ajocada sus una raice que sortís del tap, una abelhòla ten còr a la dintrada de mai d'un trauc. Dedins, i a de cobles qu'an pondut de sièis a sèt uòus blancs qu'espeliràn al cap d'un vintenat de jorns. Caldrà que los vièlhs noirigan los joves pendent tres o quatre setmanadas. Après, sauràn volar e poiràn anar caçar los insèctes solets.

Las abelhòlas son insectivòras. Las apèlan abelhòlas perque, demest los diferents insèctes, manjan d'abelhas. Lor bèc long e ponchut va plan per atrapar abelhas, moscas, domaisèlas e vèspas.

Las abelhòlas son d'aucèls plan colorats.

S'agachan jos las branca ont s'ajocan las abelhòlas, veiràs de boletas de dejeccion. Son de boletas negras ont i a tot çò dels insèctes que las abelhòlas pòdon pas digerir : patas, carapaça, cap. O tornan escopir jos aquela forma.

A la fin de setembre, las abelhòlas tornan partir en Africa. Tornaràn aici la prima que ven !

